

Research Paper

Comparison of Self-control With Bullying–Victim Behavior in Students with or without Learning Disability

Maryam Ezatibabi¹ Ghader Ghasemi^{*2}

1. Department of Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Mohaghegh Ardabili University, Ardabil, Iran
2. Department of Mathematics and Applications, Faculty of Sciences, Mohaghegh Ardabili University, Ardabil, Iran

Citation: Ezatibabi, M., & Ghasemi, Gh. (2021). [Comparison of Self-Control With Bullying–Victim Behavior in Students with or without Learning Disability (Persian)]. *Journal of Learning Disabilities*. 10(3):356-365. <https://doi.org/10.32598/JLD.10.3.5>

ABSTRACT

Article Info:

Received: 07 Sep 2020

Accepted: 20 Jan 2021

Available Online: 01 Apr 2021

Keywords:

Self-control, Bullying-Victim Behavior, Learning Disability

Objective This study aimed to compare self-control with bullying-victim behavior in students with and without learning disabilities.

Methods This research is a causal-comparative study. The statistical population of this study was all female and men students with learning disorders who were referred to Germi learning disability centers. As the sample, 30 students were selected through the available sampling method, and 30 normal students were randomly selected in a multi-stage cluster of primary school girls and boys in Germi. Tangney Self-Control Questionnaire and Olivious bullying-victim questionnaire were used to collect data. The data were analyzed by multivariate analysis of variance (MANOVA).

Results The results showed that students with learning disabilities were significantly different in self-control and bullying-victim behavior from normal students ($P<0.001$); consequently, these students have less self-control and more bullying-victim behavior than normal students.

Conclusion The study results showed that students with learning disabilities have a higher risk of developing behavioral problems (bullying-victimization). Therefore, it is necessary to provide parents and educators with academic programs to prevent the outbreak of behavior disorders and diagnose and treat them on time.

Extended Abstract

1. Introduction

In recent years, the issue of learning disabilities among students has attracted the attention of many scientists and education professionals (Ghanbari., et al, 2016). Afroz (2016) states that learning disabilities are cognitive impairments that affect students in one mind area, such as understanding speech, writing, listening, reading, or arithmetic. On the other hand, schools and edu-

tional settings are places where educational challenges, barriers, and pressures are the enduring reality of life, and research supports this (Martin & Marsh, 2008).

One variable that is likely to be impaired in people with learning disabilities is self-control. The concept of self-control, developed by Schneider (1974), means how flexible or stable a person is in his position (Kaushal & Kwanten, 2006; quoted from Etebarian & Poroli, 2009). Abolghasemi., Barzegar, & Rostamogli (2014) showed that self-control training significantly increases students' life satisfaction with math disorders. This study showed that

* Corresponding Author:

Ghader Ghasemi, PhD

Address: Department of Mathematics and Applications, Faculty of Sciences, Mohaghegh Ardabili University, Ardabil, Iran

E-mail: g_ghasemi@uma.ac.ir

self-control education is an effective method to improve the quality of life of students with math disorders, which is consistent with the results of research by [Klassen \(2010\)](#), [Zahid, Rajabi & Omidi \(2012\)](#), [Kakavand \(2006\)](#) and [Bard, Scott & Hamil \(2009\)](#).

Another variable associated with learning disabilities is Bullying-victim behavior. Bullying is a form of aggressive behavior common among students and is often characterized by repetition and inequality of power. Victim-bullying means that a student repeatedly commits bullying due to pressure and negative activities of one or more other students or is threatened and harassed as a victim of bullying behaviors ([Olweus, 2003](#)). The results of some studies ([Hughes, & Dawson, 1995](#)) showed that people with learning disabilities reported their school experience as horrible; they reported that they did not receive any help for their academic problems and were rejected and ridiculed by their peers, this can reduce the self-esteem and self-concept of these children and provide the ground for negative internal and external reactions ([Leary, Schrendorfer, & Haupt, 1995](#)) which can be considered in line with findings of [Bryan \(1976\)](#), [Bryan, Pearl, Donahue, & Pep-lum, \(1983\)](#).

This study aimed to compare self-control with bullying-victim behavior in students with and without learning disabilities.

2. Method

This research was applied in terms of aim and descriptive-causal-comparative in terms of information collection. The statistical population included all male and female high school students in Germi City in the academic year of 2019-2020. From this population, 60 individuals (30 normal students) were selected by the multi-stage cluster sampling method and (30 students with learning disabilities) by the available method.

Tools

Self-control Questionnaire: This test was prepared by Tangney et al. (2004) and had 36 items. This test is based on previous tools to address the shortcomings of questionnaires designed to measure self-control. The answers to the 36 scale expressions in a Likert scale are 5 degrees "not similar at all=1", "a bit similar=2", "no comments=3", "many similarities=4," and "too much similarity=5". In the research of Arianpour et al., Cronbach's alpha level of self-control is 0.87, and the structural validity of the self-control evaluation scale has been reported very well.

Olivia's Bullying-Victim Questionnaire: to translate bullying in school, the Persian translation of the Olivios (1996) Bullying Questionnaire can be used. The Bullying Questionnaire is a victim of a series of self-report questionnaires developed in 1986 by Don Olivios and revised in 1996. This questionnaire consists of 40 questions on a Likert scale that addresses bullying experiences over the past two months. The validity and reliability of the questionnaire were reported in 1994 by the manufacturer of the questionnaire through an internal correlation of 0.8 and 0.9.

3. Results

Information about the analysis of descriptive statistics based on the mean and standard deviation of the studied variables is given in Table 1. MANOVA multivariate analysis of variance was used for inferential analysis and the study of research hypotheses. Table 2 shows the homogeneity matrix. The results of Table 2 show that the box test confirms the assumption of matrix- Sriables of self-control, victim behavior, and bullying behavior (BoxM-15.147, P-0.147). Table 3 shows the results of MANOVA on the mean of self-control, victim behavior, and bullying behavior in students with learning disabilities. The results of Table 3 show that there is a difference between the two groups of students with and without learning disabilities and the mean scores of self-control ($F=98.253$), bullying ($F=6.601$), and victim behavior ($F=12.712$) in students with learning disabilities are significantly less, more, and more than normal students, respectively.

4. Discussion

The study aimed to compare self-control with bullying-victim behavior in students with and without learning disabilities. This study showed that the mean scores of self-control and bullying-victim behavior were significantly lower, higher, and higher in students with learning disabilities. Research findings indicate a difference in students' self-control scores with and without learning disabilities. This means that students with learning disabilities experience less self-control than normal students. These findings can be considered in line with the finding of [Abolghasemi et al. \(2014\)](#); [Zahid et al. \(2012\)](#); [Klassen \(2010\)](#), [Bard et al. \(2009\)](#), and [Falk et al. \(1994\)](#). Explaining the results, the students with learning disabilities receive less positive feedback and more failures than normal students; it seems justified that students with learning disabilities have less self-control than normal students.

Another result of the present study is the difference in the score of bullying-victim behavior of students with

learning disabilities. The score of bullying–victim behavior in students with learning disabilities is higher. These findings can be considered in line with those of Leary et al. (1995), Kissner et al. (1989), Bryan (1976), Hughes et al. (1995), and Yu et al. (2006). Also, Yu et al. (2006) found that children with learning disabilities are twice as likely as children without learning disabilities to have significant behavioral problems. Learning disabilities are one of the most effective underlying causes of bullying behaviors. Students are also at risk for learning disabilities. Given the above data and the lack of research in this field, and the high prevalence of learning disabilities in students, economic, social, educational, and family burned and harmful consequences of these disorders, seek to help identify better and ultimately appropriate treatment and education strategies.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines

All ethical principles are considered in this article. The participants were informed of the purpose of the research and its implementation stages. They were also assured about the confidentiality of their information and were free to leave the study whenever they wished, and if desired, the research results would be available to them.

Funding

This research did not receive any grant from funding agencies in the public, commercial, or non-profit sectors.

Authors' contributions

All authors equally contributed to preparing this article

Conflicts of interest

The authors declared no conflict of interest.

مقاله پژوهشی

مقایسه خودکنترلی و رفتار قلدی - قربانی در دانشآموزان دچار اختلال یادگیری خاص و دانشآموزان بهنجهل

مریم عزتی بابی^۱، قادر قاسمی^۲

۱. گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

۲. گروه ریاضیات و کاربردها، دانشکده علوم دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

حکیم

اطلاعات مقاله:

تاریخ دریافت: ۱۷ شهریور ۱۳۹۹

تاریخ پذیرش: ۱ بهمن ۱۳۹۹

تاریخ انتشار: ۱۲ فروردین ۱۴۰۰

هدف پژوهش حاضر با هدف مقایسه خودکنترلی و رفتار قلدی-قربانی در دانشآموزان دچار اختلال یادگیری خاص و دانشآموزان بهنجهار انجام شده است.

وتشاها این پژوهش توصیفی و از نوع علی مقایسه‌ای بود. جامعه آماری آن، همه دانشآموزان دختر و پسر دچار ناتوانی یادگیری مراجعه کننده به مراکز اختلالات یادگیری شهرستان گرمی بودند که از بین آن‌ها سی نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس و همچنین تعداد سی نفر از دانشآموزان عادی به صورت خوشای چند مرحله‌ای از مدارس متوجه اول شهرستان گرمی انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسش‌نامه خودکنترلی تأثیجی و پرسش‌نامه قلدی-قربانی اولویوس استفاده شد. برای تحلیل داده‌ها از واریانس چند متغیره (ماتوا) استفاده شد.

یافته‌ها نتایج نشان‌دهنده تفاوت معنادار در خودکنترلی و رفتار قلدی-قربانی بین دانشآموزان مبتلا به ناتوانی یادگیری و دانشآموزان عادی بود ($P < 0.001$). بدین ترتیب که این دانشآموزان خودکنترلی کمتر و رفتار قلدی-قربانی بیشتری نسبت به دانشآموزان عادی دارند.

نتیجه‌گیری نتایج مطالعه نشان داد که دانشآموزان بنا بر ناتوانی یادگیری خطرپذیری بیشتری برای ابتلاء به مشکلات رفتاری (قلدی-قربانی) دارند. از این رو، ارائه برنامه‌های آموزشی به والدین و مربیان به منظور پیشگیری از بروز اختلالات رفتاری و تشخیص و درمان به موقع آن ضروری است.

کلیدواژه‌ها:

خودکنترلی، رفتار
قلدی-قربانی،
ناتوانی یادگیری

مقدمه

مشکل می‌کند. از طرف دیگر، مدارس و محیط‌های آموزشی مکان‌هایی هستند که در آن چالش‌های تحصیلی، موانع و فشارها، حقیقت پایدار زندگی بوده و پژوهش‌های انجام‌شده به‌طور واضح این امر را حمایت می‌کند (Marsh و Martinin, ۲۰۰۸).

یکی از متغیرهایی که احتمالاً در افراد دچار ناتوانی‌های یادگیری دچار نقص می‌شود، خودکنترلی^۱ است. مفهوم خودکنترلی که در سال ۱۹۷۴ توسط اشنایدر گسترش یافت، به این معنی است که یک شخص در موقعیت خود چقدر انعطاف‌پذیر یا چقدر پایدار است (Kaushal و Kوانس, ۲۰۰۶؛ به نقل از اعتباریان و پوروی, ۱۳۸۷).

- 1. Marsh & Martin
- 2. Self-control
- 3. Kaushal & quats

در سال‌های اخیر، مسئله ناتوانی در یادگیری بین دانشآموزان توجه بسیاری از دانشمندان و متخصصان تعلیم و تربیت را به خود جلب کرده است (قنبیری، قنبیری طالب، باگریان و ندری لردجانی, ۱۳۹۴). اختلالات یادگیری به ضعف قابل توجه دانشآموز از لحاظ آموزشی، بالینی در دروس مرتبط با دیکته، خواندن و حساب اطلاق می‌شود که بالطبع، دیگر مسائل آموزشی دانشآموزان را تحت تأثیر قرار داده و با پیامدهای روانی و اجتماعی نامساعدی می‌تواند همراه شود (مرادی ثانی و خدمی, ۱۳۹۶).

افروز (۱۳۹۴) اختلالات یادگیری را نوعی نارسایی شناختی می‌داند که دانشآموزان در یکی از حوزه‌های ذهنی مانند درک صحیح گفتار، نوشتار، شنیدن، خواندن یا حساب کردن دچار

* نویسنده مسئول:
دکتر قادر قاسمی

نشان: اردبیل، دانشگاه محقق اردبیلی، دانشکده علوم، گروه ریاضیات و کاربردها
رایانه‌ام: g_ghasemi@uma.ac.ir

راهولناک گزارش کردند، آنها گزارش کردند که هیچ کمکی برای مشکلات تحصیلی خود دریافت نمی کردند و مورد طرده و تمسخر همسالان خود قرار می گرفتند که این امر می تواند حرمت خود و خودپنداشت این کودکان را کاهش دهد و زمینه بروز واکنش های درونی و بیرونی منفی را فراهم کند (لری^۱، اسچروندرفر و هایت، ۱۹۹۵) که می توان با یافته های برلیان (۱۹۷۶) و برایان، پرل، دوناوه، برایان، و پفلوم^{۱۲} (۱۹۸۳) همسو دانست.

نتایج پژوهش یو، بوکا و کورماک^{۱۳} (۲۰۰۶) حاکی از این بود که کودکان با ناتوانی یادگیری نسبت به کودکان بدون ناتوانی یادگیری دوباره بیشتر احتمال دارد که سطوح بالایی از مشکلات رفتاری را نشان دهند. پژوهشگران با توجه به مطالب گفته شده و همچنین کمبود پژوهش در این زمینه و شیوع بالای ناتوانی های یادگیری در دانش آموزان، بار اقتصادی، اجتماعی، تحصیلی و خانوادگی و پیامدهای زیان بار این اختلالات، در صدد کمک به شناخت بهتر و درنهایت راهکارهای درمانی و آموزشی مناسب هستند.

پژوهش های موجود از وجود تفاوت های شخصیتی و موقعیتی در افراد با یا بدون ناتوانی یادگیری حکایت دارد؛ بنابراین تاکنون پژوهشی که به طور همزمان متغیرهای خودکنترلی و رفتار قدری-قربانی را با دانش آموزان با یا بدون ناتوانی یادگیری مقایسه کند، صورت نگرفته است. همچنین پژوهش حاضر به دنبال افزایش بینش نسبت به این موضوع است که آیا علاوه بر مشکلات موقعیتی و شخصیتی، ناتوانی در یادگیری نیز می تواند خودکنترلی و رفتار قدری-قربانی را در دانش آموزان تشید کند؟

در این راستا، پژوهش حاضر سعی در شناخت هرچه بیشتر متغیرهای خودکنترلی و رفتار قدری-قربانی در دانش آموزان ایرانی و همچنین شناخت بیشتر تفاوت های افراد دچار ناتوانی یادگیری و عادی دارد؛ بنابراین هدف پژوهش حاضر پاسخ به این سؤال است که آیا بین خودکنترلی با رفتار قدری-قربانی دانش آموزان مبتلا به ناتوانی یادگیری و دانش آموزان عادی تفاوت معناداری وجود دارد؟

روشن

روش پژوهش، توصیفی از نوع علی-مقایسه ای بود.

جامعه، نمونه و روش نمونه گیری

جامعه آماری این پژوهش مشکل از همه دانش آموزان دختر و پسر دچار اختلال یادگیری در مقطع متوسطه اول بودند که در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ به مراکز اختلالات یادگیری

10. leary, Schrendorfer & Haupt

11. Bryan, Pearl, Donahue, Bryan, & Pflaum

12. Yu, Boca & Cormack

خودکنترلی را مایر، سالوی، کاروسو، و سیتارنیوس^۴ (۲۰۰۳) تحت عنوان کاربرد صحیح هیجان ها معرفی می کنند و اعتقاد دارند که قدرت تنظیم احساسات موجب افزایش ظرفیت شخص برای تسکین دادن خود، درک کردن اضطراب ها، افسردگی ها یا بی حوصلگی های متدائل می شود. افرادی که به لحاظ خودکنترلی ضعیف هستند، دائمآ با احساسی نالمیدی، افسردگی و بی علاقگی به فعالیت دست به گریبان هستند، در حالی که افراد با مهارت زیاد در این زمینه با سرعت بیشتر می توانند ناملایمات را پشت سر گذاشته و میزان مشخصی از احساسات را با تفکر همراه کرده و مسیر درس اندیشه را بپیمایند (صفری، ۱۳۸۷).

در همین راستا ابوالقاسمی، بزرگر و رستم اوغلی (۱۳۹۳)، در پژوهش خود در مورد خودکنترلی به این نتیجه رسیدند که آموزش خودکنترلی، رضایت از زندگی دانش آموزان دچار اختلال ریاضی را به طور معناداری افزایش می دهد. این پژوهش نشان داد که آموزش خودکنترلی برای ارتقای کیفیت زندگی دانش آموزان مبتلا به اختلال ریاضی روش مؤثری است که با نتایج پژوهش های کlassen^۵ (۲۰۱۰)، زاهد، رجبی و امیدی، (۱۳۹۱)، کاکاوند (۱۳۸۵) و برد، اسکات، دیرینگ و همیل^۶ (۲۰۰۹) همسو است.

همچنین، فالک، بریکهام و لاهمن (۱۹۹۴) در پژوهشی با عنوان ادراک و خودکنترلی: تاریخی یادگیری و مشکلات رفتاری دانش آموزان به این نتیجه رسیدند که دانش آموزان با یا بدون ناتوانی های یادگیری تفاوت معناداری در خودکنترلی دارند.

از متغیرهای مرتبط دیگر با ناتوانی یادگیری رفتار قدری-قربانی^۷ است. قدری، شکلی از رفتار تهاجمی است که بین دانش آموزان پدیدهای شایع است و اغلب با تکرار و عدم برابری قدرت مشخص می شود. قدری می تواند به اشکال مختلف، از قبیل نزاع فیزیکی بادیگران، هل دادن، فراخواندن دیگران بالفاظ تحقیرآمیز یا به اشکال غیرمستقیم تر مانند طرد و شایعه سازی باشد (اولویوس، ۱۹۹۶؛ بیرامی و علائی، ۱۳۹۲؛ تریمانی، ۱۳۹۸؛ صمدی فرد و نریمانی، ۱۳۹۷).

قربانی-قلدری؛ یعنی اینکه یک دانش آموز به سبب فشارها و فعالیت های منفی یک یا چند دانش آموز دیگر به کرات مرتکب قدری شود یا به عنوان قربانی در مقابل رفتارهای قدری، مورد تهدید و آزار و اذیت قرار گیرد (گریدلر و اولویوس، ۲۰۰۳). نتایج برخی از پژوهش ها (هوفر و دامن^۸، ۱۳۹۵؛ کیشترو گاتلین، ۱۹۸۹) نشان داد که افراد با ناتوانی یادگیری تجربه مدرسه خود

4. Mayer, Salovey, Caruso, & Sitarenios

5. Klassen

6. Bairld, Scott, Dearing & Hamill

7. Bullying - Victim

8. Gredler & Olweus

9. Hughes & Dawson

قلدری-قربانی از سری پرسشنامه‌های خودگزارش‌دهی است که در سال ۱۹۸۶ توسط دان اولوئوس ساخته شد و در سال ۱۹۹۶ مورد تجدید نظر قرار گرفت. این پرسشنامه شامل چهل سؤال در مقیاس لیکرت است که به تجربیات دو ماه گذشته مربوط به قدری افراد می‌پردازد. روایی و پایابی پرسشنامه در سال ۱۹۹۴ توسط سازنده پرسشنامه از طریق همبستگی درونی ۰/۸ و ۰/۹ گزارش شده است (کیانی‌راد، ۱۳۸۹).

روش اجرا

شیوه اجرا در این پژوهش به این صورت بود که محقق با تهیه معرفی نامه از طرف دانشگاه و با کسب اجازه از اداره آموزش و پرورش شهرستان گرمی و مشخص کردن نمونه در مدارس راهنمایی شهرستان گرمی حضور یافت. برای مقایسه این کودکان با کودکان بدون مشکلات یادگیری همتاسازی صورت گرفت.

بدین ترتیب با مراجعه به مدرسه‌ای که دانشآموزان مبتلا به اختلالات یادگیری مشغول به تحصیل بودند، از همان پایه تحصیلی، دانشآموزان بدون مشکلات یادگیری انتخاب شدند و هریک از آزمون‌های یادشده طی مراحل مختلف روش این دانشآموزان اجرا شد و سپس داده‌های خام به دست آمده با استفاده از نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد.

نتایج

در پژوهش حاضر از آمار توصیفی برای بررسی میانگین و انحراف معیار استفاده شد و به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها با توجه به ماهیت متغیرها و فرضیه تحقیق از آزمون تحلیل واریانس چند متغیره مانوا^{۱۵} استفاده شد. همان‌طور که در جدول شماره ۱ مشاهده می‌شود، میانگین خودکنترلی دانشآموزان با اختلال یادگیری برابر ۶۱/۲۷ و در دانشآموزان بدون اختلال یادگیری برابر ۸۶/۱۳ است. همچنین، میانگین رفتار قدری-قربانی دانشآموزان با اختلال یادگیری به ترتیب برابر با ۱۴/۸۰ و ۱۱/۴۴ و دانشآموزان بدون اختلال یادگیری به ترتیب برابر

16. Multivariate Analysis of Variance (MANOVA)

شهرستان گرمی مراجعه کرده بودند (n=۳۵). از بین آن‌ها نمونه‌ای به حجم سی نفر با توجه به ملاک‌های ورود به پژوهش، از جمله دارا بودن ملاک‌های تشخیصی برای ناتوانی یادگیری بر اساس DSM-5 و با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و همچنین تعداد سی نفر از دانشآموزان عادی به صورت خوش‌های چندمرحله‌ای از مدارس متوسطه اول شهرستان گرمی انتخاب و با گروه ناتوان یادگیری همتا شدند. جهت جمع‌آوری داده‌ها از بزارهای زیر استفاده شد:

پرسشنامه خودکنترلی^{۱۶}

یک پرسشنامه خودگزارش‌دهی است که توسط [تاجیجی، تانگی](#)، باومایستر و بون^{۱۷} (۲۰۰۴) ساخته شده و از ۳۶ عبارت تشکیل شده است. این جملات در یک طیف لیکرت پنج درجه‌ای «اصلًا شباخت ندارد=۱»، «کمی شباخت دارد=۲»، «بی‌نظر=۳»، «شباخت زیاد=۴» و «شباخت خیلی زیاد=۵» در نظر گرفته شده است. نمره کل افراد در آزمون، در کمترین حالت صفر و بیشترین ۱۴۴ بود.

برای بررسی اعتبار و روایی، پرسشنامه در دو مطالعه، روی دو گروه دانشجوی دوره کارشناسی اجرا شده است. پایدار درونی تخمین‌های پایابی بالا بودند. در پایابی آزمون-پس‌آزمون مقایسه جدید خودکنترلی، ۲۳۳ نفر در مطالعه تاجیجی به سوالات آزمون برای بار دوم، در جلسه سوم که تقریباً سه هفته بعد اجرا شد، پاسخ گفتند. پایابی آزمون-پس‌آزمون برای نمره کل خودکنترلی ۰/۸۹ و برای مقایسه خودکنترلی فرم کوتاه ۰/۸۷ بود ([تاجیجی و همکاران](#)، ۲۰۰۴).

پرسشنامه قدری-قربانی اولویوس^{۱۸}

برای سنجش قدری در مدرسه از برگردان فارسی پرسشنامه قدری اولوئوس (۱۹۹۶) می‌توان استفاده کرد. پرسشنامه

13. Self-control Questionnaire

14. Tangney, Baumeister, & Boone

15. Olivia's Bullying – victim Questionnaire

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار متغیرهای خودکنترلی و رفتار قدری-قربانی در دانشآموزان با یادگیری ناتوانی

دانشآموزان عادی				دانشآموزان با ناتوانی یادگیری				متغیر
کشیدگی	چولگی	میانگین انحراف معیار	میانگین انحراف معیار	کشیدگی	چولگی	میانگین انحراف معیار	چولگی	
۰/۰۹	-۰/۳۹	۸۶/۱۳±۱۰/۹۷	-۰/۹۸	-۰/۳۵	۶۱/۲۷±۸/۷۲	۶۱/۲۷±۸/۷۲	۶۱/۲۷±۸/۷۲	خودکنترلی
۱/۱۵	۱/۵۴	۱۰/۳۳±۴/۶۲	۱/۴۱	۱/۶۳	۱۴/۸۰±۵/۰۷	۱۴/۸۰±۵/۰۷	۱۴/۸۰±۵/۰۷	رفتار قربانی
۱/۴۳	۱/۷۹	۱۰/۰۳±۲/۱۲	۰/۹۶	۱/۴۵	۱۱/۴۴±۲/۰۹	۱۱/۴۴±۲/۰۹	۱۱/۴۴±۲/۰۹	رفتار قدری

جدول ۲. نتایج آزمون باکس برای بررسی ماتریس همگنی واریانس-کوواریانس دو گروه

P	df 2	df 1	F	باکس
۰/۱۴۷	۱۶۰۸۲/۸۶۹	۱۰	۱/۴۶۱	۱۵/۱۴۷

بجای علی پژوهشی
 ناتوانی های یادگیری
 یادگیری به ترتیب کمتر، بیشتر و بیشتر از دانشآموzan عادی است (جدول شماره ۴).

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف مقایسه خودکنترلی با رفتار قدری-قربانی در دانشآموzan دچار اختلال یادگیری خاص و دانشآموzan بهنجار انجام گرفت که نتایج پژوهش نشان داد که میانگین نمرات خودکنترلی و رفتار قدری-قربانی بهطور معنادار در دانشآموzan دچار ناتوانی یادگیری به ترتیب کمتر، بیشتر و بیشتر از دانشآموzan عادی است. یافته‌های پژوهش حاکی از وجود تفاوت در نمره خودکنترلی دانشآموzan با یا بدون ناتوانی یادگیری است. به این معنی که دانشآموzan دچار ناتوانی یادگیری خودکنترلی کمتری را نسبت به دانشآموzan عادی تجربه می‌کنند.

این یافته‌ها را می‌توان با یافته‌های ابوالقاسمی و همکاران (۱۳۹۳)، زاهد و همکاران (۱۳۹۱)، کلاسن (۲۰۱۰)، بیرد و همکاران (۲۰۰۹) و فالک و همکاران (۱۹۹۴) که نشان‌دهنده خودکنترلی پایین در دانشآموzan دچار اختلال یادگیری است، همسو دانست. این کودکان اغلب نمی‌توانند به راحتی برای خود دوست پیدا کنند و فاقد دوست و هم‌بازی هستند و اغلب

جدول شماره ۲، آزمون باکس فرض همگنی ماتریس-کوواریانس دو گروه دانشآموzan در متغیرهای خودکنترلی، رفتار قربانی و رفتار قدری را تأیید می‌کند ($P=۰/۱۴۷$)، یعنی فرض $H_0: \text{BoxM}=۱۵/۱۴۷$ که اشاره به همگن بودن ماتریس‌های کوواریانس متغیرهای مورد نظر دارد، معنادار و موردن تأیید است؛ بنابراین فرض صفر پذیرفته می‌شود و این بدان معنا است که ما شاهد برابری ماتریس‌های کوواریانس مشاهده شده متغیرهای تحقیق در بین دو گروه دانشآموzan با ناتوانی یادگیری و عادی هستیم.

نتایج جدول شماره ۳، نشان می‌دهد که واریانس‌های دو گروه دانشآموzan با ناتوانی یادگیری و عادی در متغیرهای خودکنترلی اجتماعی ($F=۰/۹۴۸$ و $P=۰/۳۳۴$)، رفتار قربانی ($F=۰/۲۸۵$ و $P=۰/۵۹۵$) و رفتار قدری ($F=۰/۴۹۱$ و $P=۰/۴۸۶$) در سطح جامعه با هم برابر هستند.

نتایج تحلیل واریانس چندمتغیری نشان داد که بین دو گروه دانشآموzan با یا بدون ناتوانی یادگیری تفاوت وجود دارد و میانگین نمرات خودکنترلی ($F=۹۸/۲۵۳$)، رفتار قدری ($F=۶/۶۰۱$) و قربانی ($F=۱۲/۷۱۲$) بهطور معنادار در دانشآموzan دچار ناتوانی

جدول ۳. نتایج آزمون لوین برای بررسی برابری واریانس دو گروه در متغیرهای خودکنترلی، شیوع قدری، رفتار قربانی و رفتار قدری

P	خطا df	df	آزمون لوین	متغیرها
۰/۳۳۴	۵۸	۱	۰/۹۴۸	خودکنترلی
۰/۵۹۵	۵۸	۱	۰/۲۸۵	رفتار قربانی
۰/۴۸۶	۵۸	۱	۰/۳۹۱	رفتار قدری

بجای علی پژوهشی
 ناتوانی های یادگیری

جدول ۴. نتایج واریانس چندمتغیری روی میانگین خودکنترلی، رفتار قربانی و رفتار قدری در دانشآموzan با ناتوانی یادگیری

ن	P	F	MS	df	SS	متغیر وابسته
۰/۶۲۹	۰/۰۰۰	۹۷/۲۵۳	۹۲۷۵/۲۶۷	۱	۹۲۷۵/۲۶۷	خودکنترلی
۰/۱۸۰	۰/۰۰۱	۱۲/۷۱۲	۳۹۹/۲۶۷	۱	۳۹۹/۲۶۷	رفتار قربانی
۰/۱۰۲	۰/۰۱۳	۶/۶۰۱	۲۹/۴۰۰	۱	۲۹/۴۰۰	رفتار قدری

بجای علی پژوهشی
 ناتوانی های یادگیری

تشخیص و درمان افراد دچار ناتوانی یادگیری به خودکنترلی و رفتار قلدری-قربانی توجه لازم صورت گیرد.

همچنین با توجه به اکتسابی بودن خودکنترلی، آموزش این مهارت با استفاده از راهبردها و مدل‌های مناسب برای دانشآموزان دچار ناتوانی یادگیری پیشنهاد می‌شود.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش

تمامی اصول اخلاقی در این مقاله در نظر گرفته شده است. شرکت کنندگان در جریان هدف تحقیق و مراحل اجرای آن قرار گرفتند. آنها همچنین از محرمانه بودن اطلاعات خود اطمینان داشتند و می‌توانستند هر زمان که بخواهند مطالعه را ترک کنند و در صورت تمایل، نتایج تحقیق در اختیار آنها قرار خواهد گرفت.

حامي مالی

این تحقیق هیچ کمک مالی از سازمان‌های مالی در بخش های عمومی، تجاری یا غیر انتفاعی دریافت نکرد.

مشارکت‌نویسندها

همه نویسندها به طور یکسان در تهیه این مقاله مشارکت داشتند.

تعارض منافع

نویسندها هیچ بحثی بر سر منافع خود را ابراز نکردند.

اوقات در زنگ‌های تفریح و ورزش تنها در گوشاهای ایستاده‌اند و همکلاسی‌هایشان، آن‌ها را در بازی و جمع خود نمی‌پذیرند یا داخل کلاس خود باقی می‌مانند. با توجه به اینکه دانشآموزان دچار ناتوانی یادگیری بازخورددهای مثبت کمتر و ناکامی‌های بیشتری نسبت به دانشآموزان عادی دریافت می‌کنند، به نظر قابل توجیه است که دانشآموزان دچار ناتوانی یادگیری خودکنترلی کمتری نسبت به دانشآموزان عادی داشته باشند.

از دیگر نتایج پژوهش حاضر، وجود تفاوت در نمره رفتار قلدری-قربانی دانشآموزان دچار ناتوانی یادگیری و عادی است که نمره رفتار قلدری-قربانی در دانشآموزان ناتوانی یادگیری بیشتر است. این یافته‌ها را می‌توان با یافته‌های [لری و همکاران \(۱۹۷۶\)](#)، [کیشنر و همکاران \(۱۹۸۹\)](#)، [برلیان \(۱۹۹۵\)](#)، [هوفز و همکاران \(۱۹۹۵\)](#) و [یو و همکاران \(۲۰۰۶\)](#) همسو دانست.

نتایج پژوهش یو و همکاران (۲۰۰۶) حاکی از این بود که کودکان با ناتوانی یادگیری نسبت به کودکان بدون ناتوانی یادگیری دو برابر بیشتر احتمال دارد که سطوح بالایی از مشکلات رفتاری نشان‌دهنده ناتوانی یادگیری را که یکی از علل تأثیرگذار و زیربنایی انجام رفتارهای قلدری است، نشان دهند. همچنین دانشآموزان با ناتوانی یادگیری در معرض خطر قربانی شدن نیز هستند.

برای تبیین این یافته می‌توان مطرح کرد که افرادی که بهطور مدام مورد قلدری قرار می‌گیرند، دیگر از مدرسه و نظام تحصیلی لذت نمی‌برند، میزان شادکامی و خودکنترلی آنها کاهش یافته و تأثیر قابل ملاحظه‌ای بر رفتار افراد می‌گذارد. این افراد به دلیل غیبت مکرر از لحاظ تحصیلی نیز افت کرده و مشکلات آنها تشدید می‌شود؛ بنابراین مشخص است که میزان خودکنترلی در آن‌ها کاهش یابد. این دانشآموزان وقتی که هیچ‌گونه سیستم حمایتی در مدرسه و یا بیرون از مدرسه ندارند؛ بنابراین غیبت کردن و افت تحصیلی از اولین علائم مورد قلدری قرار گرفتن خود را نشان می‌دهد. قلدری بیشتر در دانشآموزان عادی مورد بررسی قرار گرفته و در زمینه دانشآموزان با اختلال یادگیری کمتر تحقیق صورت گرفته است.

با توجه به اثرات بسیار مخرب رفتارهای قلدرانه بر دانشآموزان قلدری-قربانی لازم و ضروری بود تا در جهت روشن شدن چگونگی مواجهه با این پدیده و کاستن از اثرات مخرب آن بر زندگی دانشآموزان پژوهش‌هایی انجام شود، از جمله محدودیت‌های این مطالعه می‌توان به محدودیت منطقه‌ای (شهر گرمی) و محدودیت سنی (متوسطه اول) اشاره کرد.

پیشنهاد می‌شود در مطالعات بعدی به بررسی این متغیرها در دیگر مقاطع تحصیلی و شهرهای دیگر و با استفاده از سایر روش‌های پژوهشی و همچنین ابزارهای گردآوری داده‌ها همچون مصاحبه انجام شود. از لحاظ کاربردی نیز پیشنهاد می‌شود که در

منابع فارسی

افروز، غ. ع. (۱۳۹۰). ناتوانی‌های یادگیری. اردبیل: دانشگاه محقق اردبیلی.

ابوالقاسمی، ع.، بزرگر، س. و رستم اوغلی، ز. (۱۳۹۳). اثربخشی آموزشی یادگیری خودتنظیمی بر خودکارآمدی و رضایت از زندگی در دانشآموزان دچار اختلال ریاضی. *ناتوانی‌های یادگیری*, ۴(۲)، ۶۲۱-۶۲۴.

بیرامی، م. و علائی، پ. (۱۳۹۲). قدری در مدارس راهنمایی و دخترانه: نقش شیوه‌های فرزندپروری و ادراک از محیط عاطفی خانواده. *محله روان‌شناسی مدرسه و آموزشگاه*, ۲(۳)، ۵۶-۵۸.

بشرپور، س. و زردی، ب. (۱۳۹۸). خصوصیات روان‌سنجی مقیاس تجزیه قدری-قربانی سایبری در دانشآموزان. *محله روان‌شناسی مدرسه و آموزشگاه*, ۱(۳)، ۵۷-۶۳.

Zahedi, G., Rajabi, S., & Amidi, M. (1391). مقایسه سازگاری اجتماعی، هیجانی تحصیلی و یادگیری خودتنظیمی در دانشآموزان با یا بدون ناتوانی یادگیری. *محله ناتوانی‌های یادگیری*, 1(۲)، ۶۲-۴۳.

صمدی فرد، ح. ر. و نزیمانی، م. (1397). نقش باورهای غیرمنطقی، خودکارآمدی و ذهن‌آگاهی در پیش‌بینی قدری در دانشآموزان. *محله روان‌شناسی مدرسه و آموزشگاه*, ۷(۳)، ۱۵۸-۱۳۸.

صفری دهخوارقانی، ن. (1387). مقایسه اثربخشی شیوه کنترل تکانه پارکینسون و آموزش خودکنترلی برکاهش تکانشوری نوجوانان دختر شهر تهران [پایان‌نامه کارشناسی ارشد]. تهران: دانشگاه علامه طباطبائی.

قبری، ع.، قنبری، م.، باقریان سرارودی، ر. و نادری لردجانی، م. (1392). مقایسه منبع کنترل، خودآگاهی شناختی و ترس از شکست در دانشآموزان با یا بدون ناتوانی‌های یادگیری. *محله ناتوانی‌های یادگیری*, 3(۱)، ۵۹-۴۴.

کیانی راد، د. (1389). ارتباط بین قدری در مدرسه با عزت نفس و تعلق به مدرسه بین دانشآموزان سالی دوم راهنمایی مدارس پسرانه شهر تهران [پایان‌نامه کارشناسی ارشد]. تهران: دانشگاه تهران.

کاکاوند، ع. ر. (1385). اختلال نقش توجه-بیشفعالی (نظریه و درمان). کرج: سرافراز.

مرادی ثانی، ر. و خادمی، ع. (1396). بررسی تطبیقی کم خونی در دانشآموزان ابتدایی مبتلا به نارسایی توجه و عادی و ارتباط آن با اختلالات یادگیری. *محله ناتوانی‌های یادگیری*, 7(۱)، ۱۳۵-۱۱۹.

نزیمانی، م.، قاسمی نژاد، م. ع. و رستم اوغلی، ز. (1394). اثربخشی روش نگرانی مشترک بر بهزیستی روان‌شناختی دانشآموزان قربانی قدری. *محله روان‌شناسی مدرسه*, 4(۴)، ۱۶۱-۱۴۳.

References

- Afroz, G.A. (2012). [Learning disabilities (Persian)]. Ardebil: University of Mohaghegh Ardabili. http://opac.nlai.ir/opac-prod/search/briefListSearch.do?command=FULL_VIEW&id=2843355&pageStatus=1&sortKeyValue1=sortkey_title&sortKeyValue2=sortkey_author
- Abolghasemi, A., Barzegar, S., & Rostamogli, Z. (2014). [The effectiveness of self-regulation learning training on academic motivation and self-efficacy of students with mathematics disorder (Persian)]. *Journal of Learning Disabilities*, 4(2), 6-21. http://jld.uma.ac.ir/article_258.html?lang=en
- Bryan, T. H. (1976). Peer popularity of learning-disabled children: A replication. *Journal of Learning Disability*, 9(5), 307-311. [DOI:10.1177/00221947600900508](https://doi.org/10.1177/00221947600900508)
- Bryan, T., Pearl, R., Donahue, M., Bryan, J., & Pflaum, S. (1983). The Chicago in statute for the study of learning disabilities. *Exceptional Education Quarterly*, 4(1), 1-23. [DOI:10.1177/074193258300400106](https://doi.org/10.1177/074193258300400106)
- Bryan, J. H. (1976). Peer popularity of learning disabled children. *Journal of Learning Disability*, 9, 307-311. [DOI:10.1177/00221947600900508](https://doi.org/10.1177/00221947600900508)
- Baird, G. L., Scott, W. D., Dearing, E., & Hamill, S. K. (2009). Cognitive self-regulation in youth without learning disabilities: Academic self-efficacy <theories of intelligences> learning VS. Performance goal preferences and effort attributions. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 28(7), 881-908. [DOI:10.1521/jscp.2009.28.7.881](https://doi.org/10.1521/jscp.2009.28.7.881)
- Bashapoor, S., & Zardi, B (2019). [Psychometric properties of Cyber-Bullying/Victimization Experiences Questionnaire (CBVEQ) in students (Persian)]. *Journal of School Psychologh and Institutions*, 8(1), 43-57. http://jsp.uma.ac.ir/article_795.html?lang=en
- Bayrami, M., & Alaie, P. (2014). Bullying in female middle schools: The role of parenting styles and perception of family's emotional environment (Persian)]. *Journal of School Psychologh and Institutions*, 2(3), 38-56. http://jsp.uma.ac.ir/article_71.html?lang=en
- Ghanbari, A., Ghanbari Talb, M., Bagerian, R., & Nadri Lordjani, M. (2013). [A comparative locus of control, cognitive self-consciousness and fear of failure, students with and without learning disabilities (Persian)]. *Journal of Learning Disabilities*, 3(1), 44-59. <https://www.sid.ir/en/journal/ViewPaper.aspx?ID=353136>
- Olweus, D. (2003). Bullying at school: What we know and what we can do. Malden, MA: Blackwell publishing, 140 pp., \$25.00. *Psychology in the Schools*, 40(6), 699-700. [DOI:10.1002/pits.10114](https://doi.org/10.1002/pits.10114)
- Hughes, W., & Dawson, R. (1995). Memories of school: Adult dyslexics recall their school days. *Support for Learning*, 10(4), 181-184. [DOI:10.1111/j.1467-9604.1995.tb00037.x](https://doi.org/10.1111/j.1467-9604.1995.tb00037.x)
- Klassen, R. M. (2010). Confidence to manage learning: The self-efficacy for self-regulated learning of early adolescents with learning disabilities. *Learning Disabilities Quarterly*, 33(1), 19-30. [DOI:10.1177/073194871003300102](https://doi.org/10.1177/073194871003300102)
- Kiani, R. D (2000). [The relationship between bullying in school and self-esteem and belonging to the school among second year middle school students in Tehran (Persian)][MA thesis]. Tehran: University of Tehran.
- Kakavand, A. R. (2006). [Attention deficit-hyperactive disorder(Persian)]. Karaj: Sarafraz. http://opac.nlai.ir/opac-prod/search/briefListSearch.do?command=FULL_VIEW&id=971678&pageStatus=1&sortKeyValue1=&sortKeyValue2=
- Kaushal, Ritu., & Kwantes, C. T. (2006). the role of culture and personality in choice of conflict management strategy. *International Journal of Intercultural Relations*, 30(5), 579-603 [DOI:10.1016/j.ijintrel.2006.01.001](https://doi.org/10.1016/j.ijintrel.2006.01.001)
- Leary, M. R., Schrendorfer, L. S., & Haupt, A. L. (1995). The role of low self-esteem in emotional and behavioral problems: Why is low self-esteem dysfunctional? *Journal of Social and Clinical Psychology*, 14(3), 297-314. [DOI:10.1521/jscp.1995.14.3.297](https://doi.org/10.1521/jscp.1995.14.3.297)
- Martin, A. J. & Marsh, H. W. (2008). Workplace and academic buoyancy: Psychometric assessment and construct validity amongst school personnel and students. *Journal of Psychoeducational Assessment*, 26(2), 168-184. [DOI:10.1177/0734282907313767](https://doi.org/10.1177/0734282907313767)
- Mayer, J. D., Salovey, P., Caruso, D. R., & Sitarenios, G. (2003). Measuring emotional intelligence with the MSCEIT V2.0. *Emotion (Washington, D.C.)*, 3(1), 97-105. [DOI:10.1037/1528-3542.3.1.97](https://doi.org/10.1037/1528-3542.3.1.97) [PMID]
- Moradisani, R., & Khademi, A. (2017). [A comparative study of anemia in primary students with attention deficit and its relationship with learning disorders (Persian)]. *Journal of Learning Disabilities*, 7(1), 119-135. [DOI:10.22098/JLD.2017.580](https://doi.org/10.22098/JLD.2017.580)
- Narimani1, M., Ghaseminejad, M. A., & Rostamoghi, Z (2016). [The effectiveness of shared concern method in wellbeing of student's victims of bullying (Persian)]. *Journal of School Psychologh and Institutions*, 4(4), 143-161.
- Olweus, D. (1996). The Revised Olweus Bully/Victim Questionnaire. Bergen, Norway: Research Centre for Health Promotion, University of Bergen.
- Safari, D. N. (2009). [Comparison of the effectiveness of Parkinson's impulse control method and self-control training on reducing impulsivity in female adolescents in Tehran (Persian)] [Ma thesis]. Tehran: Allameh Tabatabai University.
- Samadifard, H., & Narimani, M. (2018). [The role of irrational beliefs, self-efficacy and mindfulness in the prediction of bullying in the student (Persian)]. *Journal of School Psychologh and Institutions*, 7(3), 138-158. http://jsp.uma.ac.ir/article_734.html?lang=en
- Tangney, J. P., Baumeister, R. F., & Boone, A. L. (2004). High self-control predicts good adjustment, less pathology, better grades, and interpersonal success. *Journal of Personality*, 72(2), 271-324. [DOI:10.1111/j.0022-3506.2004.00263.x](https://doi.org/10.1111/j.0022-3506.2004.00263.x) [PMID]
- Yu, J. W., Buka, S. L., McCormick, M. C., Fitzmaurice, G. M., & Indurkha, A. (2006). Behavioral problems and the effects of early intervention on eight-year-old children with learning disabilities. *Maternal and Child Health Journal*, 10(4), 329-338. [DOI:10.1007/s10995-005-0066-7](https://doi.org/10.1007/s10995-005-0066-7) [PMID]
- Zahid, A., Rajabi, S., & Omidi, M. (2012). [Comparison of social adjustment- academic emotion and self-regulated learning in students with and without learning disabilities (Persian)]. *Journal of Learning Disabilities*, 1(2), 43-62. http://jld.uma.ac.ir/article_96.html?lang=en